

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio VI. Explicantur aliqua de confirmatione, & quæ de clausula excerta scientia, desiderari possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

istentes, quantum ad ea, quae in praedicto decreto continentur, quod est disere; Confessores hodie, nec intra, nec extra Italiam posse absolvere a casibus Bullae Coenae Domini, & loci Ordinatio reservatis.

498. 8. Sed quoad alios casus in decreto Clementis VIII. expressos, ait: Confessores extra Italiam existentes, posse absolvere, si habeant privilegia absolvendi; secus autem Confessores existentes intra Italiam, & extra urbem, etiamsi habeant facultatem absolvendi, quod videtur amplecti Barbosa. cap. 19. de officio, & potest. Paroch. in fine. Proinde videtur, ait Donatus, num. 10. remanere privilegia in sua vi, quoad alios casus non comprehensos in dicto decreto Clement. VIII. & num. 11. repetit id, quod sect. antecedenti dixit, circa hanc revocationem Urbani, videlicet illa verba: *Privilegia Regularum, semel sublata, & extincta per subsequentes confirmationes, nequaquam reviviscere*; procedere de confirmationibus factis in forma communi, secus autem si fiant ex certa scientia, & constat ex decisibus ab ipso lib. 1. tract. 9. de claus. claus. 3. n. 6. & Tract. 11. de confirmat. quest. 2. Pro quo vide supra disp. 7. sect. 2. num. 8. privilegium Greg. XV. pro Patribus Theatinis, & num. 9. privilegium Urbani VIII. pro Dominicanis, & nota, quod dicti Pontifices creati sunt post Clement. VIII. & Paul. V. & haec de hac incidente difficultate.

**

SECTIO VI.

Explicantur alia, quae de confirmatione ex certa scientia desiderari possunt.

1. CUM in aliquibus confirmationibus, & concessionibus ex certa scientia, & de plenitudine potestatis addi contingat clausulam, & de novo concedimus; merito dubitatur, quid addat supra certam scientiam, & plenitudinem potestatis; cum quaelibet istarum vim habeat restituendi, quaecunque privilegia extincta, & sint innovationes privilegiorum, & derogatoria derogatoriarum? Respondetur, quod confert de se jus novum, si opus est; est enim quasi conditio naturalis, ex parte rei concessae, & tollit omnem vetustatem, & restituit deperdita majori claritate. Insuper ampliat renovationem ad omnem modum possibilem, qui sub propria significatione talis verbi cadere potest; quia talis renovatio, cum sit favor Principis, & ab eo detur, ex certa scientia, & consequenter ex plenitudine potestatis, ample interpretanda est; tam ex parte personae, quam ex parte modis ac proinde habet de se vim novae concessionis, quod magis indubitatum videtur, per eam clausulam, & de novo concedimus, quia nulla possunt esse clariora signa voluntatis Pontificis, neque amplius desiderari potest ad dictos effectus praestandos; ita Suar. Cap. 20. n. 8 Merol. cap. 4. num. 78. & 79. Comp. Min. verb. Privileg. fratrum, §. 15. ubi testatur Collector, hanc fuisse sententiam

tiam doctissimorum virorum Salmanticensium, Rodrig *art. 2.* Portel, & alij multi, quidquid in contrarium dicant Barbol. *ubi supr.* & alij Doctores relati ab eo.

500. 2. Rursus inquirens, si tanta est vis renovationis privilegiorum, ex certa scientia, quid necesse est, post illam addere, ut fieri solet, *supplentes omnes defectus juris, & facti, si qui forsan intervenerint in eisdem.* Nam eo ipso, quod per talem renovationem, privilegia omnino instaurantur, & de novo fiunt, si necesse sit supplerentur necessariò omnes juris, & facti defectus?

3. Respondet Suar. *dicto cap. 2. num. 10.* has clausulas non semper addi propter novos effectus, sed ad majorem evidentiam, & ad tollenda omnia dubia, & scrupulos, & insuper ad magis præcludendam viam litibus, & controversiis; sic etiam Merol. *num. 81. & 82.* Sed duo advertit Suar. cum alijs. Primum, quod licet aliqui Pontifices, ut fecit Sixtus V. confirmando privilegia Minorum, adjecerint: *Supplentes omnes defectus juris, & facti, ac solemnitate de juris necessitate, aut aliàs quomodolibet requisitam, & forsan omisissam, & alios quoscumque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.* Quod hæc verba licet specie tenus videantur majorem concessionem continere, revera in substantia non continent.

501. 4. Secundò advertit, per relatas clausulas minimè suppleri defectus ex jure naturæ provenientes, & valori actus repugnantes, ut si privilegiandus est mente captus, vel furiosus, quia tales defectus suppleri non possunt, ut tradit Hostiensis in *Cap. 1. de transact. & inno-*

vat. Imò, & si de facto posset supplere Pontifex tales defectus, sed cum non explicet, non est credendum velle supplere, quia Princeps tantum censetur ea concedere, quæ justè potest concedere, ut *ibidem* Hostiens. & Suarez, neque defectus per subreptionem, aut obreptionem commissi supplerentur, ut diximus *supra sect. 4. num. 17.* Nec supplerentur substantiales defectus per dolum commissi, quia semper præintelligitur conditio sine dolo, falsitate, fraudulentia, & taciturnitate malitiosa; ita Suar. & Sanch. in simili *lib. 8. de matrimon. disp. 24. n. 6.* & alij. Sed supplerentur, per privilegium Sixti V. relatum, non solum defectus juris positivi inventi in privilegiatis, sed etiam defectus partis impetrantis, ita quod si ipsa pars impetrans esset excommunicata, cui non valeret rescriptum, ex jure, valeret Minoritis; ita Rodrig. *ubi supr.*

Sed addit Suarez, quod aliquando possunt verba clausulæ esse tam distincta, & ampla, ut etiam defectus prædictos, dolosos, & subreptitios suppleant, sed rarissimè hoc eveniet. Nihilominus de hoc adducit mirabile exemplum Rodrig. *Tom. 1. quest. 8. art. 17.* ex Leone X. qui anno 1519. in vigilia Visitationis Beatissimæ Virginis MARIE vivæ vocis Oraculo factò Reverendissimo P. Francisco Licheto Generali Minorum sequentia concessit. Quod omnibus privilegijs, & indulgijs, & concessionibus in utroque foro impetratis, per fratrem Joannem de Costa Commissarium, quondam ultramontanum; quæ habentur in supplemento Ordinis, quod liceat Fratribus Minoribus uti securè privilegijs, quamvis fuerint im-

petrata indebitè, absque causa legitima, vel quovis alio modo indebito, etiam malitiosè, & mendaciter, dolosè, & huiusmodi, &c. Quæ omnia Dominus Papa habuit pro sufficienter expressis, & supplevit quoscunque defectus in talibus impetrationibus repertos, & tanquam si debitè, & legitimè impetrata fuissent, Fratribus Minoribus, licitè uti concessit, quæ fuit maxima confirmatio, cum sint multa, & varia privilegia in supplemento dicti Ordinis. An verò hoc vivæ vocis Oraculum sit nunc revocatum, dicemus *disputatione de Oraculis*. Tamen est certum, quod respectu privilegiorum antecedentium non fuit revocatum, quia jam sortitum est suum effectum respectu illorum, qui solus fuit confirmatio talium privilegiorum.

SECTIO VII.

Ad qua privilegia revocata, seu deperdita, se extendat confirmatio ex certa scientia, & de plenitudine potestatis.

502. 1. **D**ifficultas procedit, quando confirmatio seu concessio *ex certa scientia* & *de plenitudine potestatis* est absoluta, & absque aliqua restrictione, seu limitatione; quia si limitatio aliqua adsit, ultra illam non poterit confirmatio, seu concessio extendi.

2. Dubitatur ergo *Primò*, an privilegia revocata à jure communi restituantur per confirmationem *ex certa scientia*? Negant Corduba in *Comp. verb. Absolutio, quoad saculares* 2. ad §. 16. Portel. *verb. Privilegiorum confirmatio, num. 33.* dicentes esse commu-

nem Doctorum, sed nullum præter Cordubam citat Portel, nullamque rationem adducit. Sed meo videri, idem sentire tenentur Diana, & Pasqualigus relati *supra sect. 4. huius disputationis, num. 14.* quia non invenitur disparitas in sua doctrina, ut consideranti patebit, sed potest probari

3. *Primò*, quia jus commune qualificatum, per specialem clausulam resistentem privilegii, seu revocantem illa, nisi in confirmatione fiat mentio talis juris communis, non revocatur, sine expressa mentione illius: Ergo idem dicendum erit de confirmatione, etiam *ex certa scientia*. *Secundò*, ut lex revocet privilegium non satis est, quod contra illud disponat; sed necessarium est, ut addat clausulam revocatoriam illius: Ergo propter eandem rationem, ut confirmatio restituat privilegium revocatum à jure communi, non sufficit, ut illud confirmet *ex certa scientia*, nisi expressè dicat illud confirmare, non obstante revocatione juris communis; imò nisi hoc dicat, non videtur confirmatio *ex certa scientia*, quoad hunc effectum.

4. Sed oppositum sequuntur communiter DD. Jurista, & Theologi, quia in Pontifice non præsumitur ignorantia juris communis, & clausula *ex certa scientia* æquivaleret novæ concessioni, & clausulis derogatorijs derogatoriarum, ut latè cum multis probavimus *supra disp. 4. sect. 1.* adestque expressa voluntas Pontificis, ut ex ibi dictis constat; Ergo nullum est fundamentum contrarium dicendi, sic Suar. *lib. 8. de leg. cap. 13. num. 5* Riccius *Collect. 3044* Rodrig. *Tom. 1. q. 8. art. 3.* Donat. *Tract.*